

MANVYDAS VITKŪNAS APIE APSIRŪPINIMĄ GERIAMOJU VANDENIU

Vandenį maistui gaminti gyventojai sėmė iš šulinių. XIII-XIV a. datuojamų šulinių aptikta aukštutinėje bei žemutinėje Kernavės miesto dalyse.

Kernavės aukštutiniame mieste rasti du beveik identiški XIV a. datuojami šuliniai. [...] Ne visose sodybose buvo šulinių. Dalis geriamojo bei darbo ir buities reikmėms naudoto vandens galėjo būti gaunama ir iš šaltinių, upelių bei upių. Pavyzdžiui, Kernavėje tikriausiai naudotas Pajautos upelio ir Pilies kalno šlaituose bei gretimose raguvose trykštančių šaltinių vanduo. Galbūt naudotas ir Neries upės vanduo, nes žinoma, kad dar prieš Antrąjį pasaulinį karą vandenį tiesiai iš upės sėmė ir naudojo maistui gaminti kai kurių šalia Kernavės esančių kaimų gyventojai.

Manvydas Vitkūnas, „Sanitarija ir higiena Kernavėje XIII-XIV a.“, in: *Florilegium Lithuanum*, Vilnius: Vilniaus pedagoginio universiteto leidykla, 2010, p. 121–122.